

15th March 1966]

[Srimathi Jothi Vencatachellum]

past consumption of X-ray films. If there is any immediate requirement for the X-ray films or in cases where radiological examination and investigations are to be made for diagnostic purposes, the Heads of medical institutions have been instructed to use the films and in other cases they have been instructed to use the films with discretion and conserve them to meet the needs in times of emergency. The matter was also discussed with the Drugs Controller, India, by the Director of Medical Services, when the former was here and the requirements of X-ray films for this State were fully explained to him by the Director. The Drugs Controller has promised to look into the matter and augment the supply of films from the reserve stock to the extent possible.

III.—PRIVILEGE MATTER.

CHIEF MINISTER'S STATEMENT *RE* DETENU SRI UMANATH, M. P.

MR. SPEAKER : Hon. Member Sri K. A. Mathialagan has given notice of a matter of privilege. But, I wish to point out that according to Rule 186 of the Assembly rules a matter of privilege must be raised after the questions and before the list of business for the day is entered upon. But as soon as the questions were over, I called the item relating to the notice under Rule 41. Now, if the House is to take up the matter of privilege, the rule has to be suspended; otherwise, on some future occasion any Member may raise a point of order quoting this as a precedent. It is only a procedural matter and I hope the Hon. Leader of the House and also the House will agree to the suspension of the rule.

The hon. Member Sri Mathialagan was not in the House after question time. If I had called him to raise the privilege matter then and if he had not been in the House, what I should have done with the privilege matter is a different issue.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I agree with the Hon. Speaker.

MR. SPEAKER : All right. I hope the House agrees to take up the matter of privilege. The privilege matter involves subtle questions on legal aspects. Hence it is very essential that it is discussed without heat, pinpointing only the legal aspects. The hon. Member Sri K. A. Mathialagan will now speak.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Mr. Speaker, Sir, I request your permission to raise a matter of privilege against the Hon. Chief Minister of Madras.

On 9th March 1966 when Mr. Saw. Ganesan, Leader of the Swatantra Party, called the attention of the Hon. Chief Minister to a matter of urgent public importance, viz., the charge of contempt on Madras Government in the Lok Sabha in connection with the refusal of permission to Mr. Umanath, M.P., now on

[Sri K. A. Mathialagan]

[15th March 1966]

parole, to attend the Lok Sabha. At that time the Hon. Chief Minister denied that any fresh order had been issued by the Madras Government preventing Mr. Umanath from going to Delhi to attend the Parliament. The Hon. Chief Minister also denied on the floor of this House that no Sub-Inspector served any order on Mr. Umanath restraining him from attending the Lok Sabha. But the fact is that an order was served on Mr. Umanath on 2nd March 1966 by the Sub-Inspector of Police, Uraiyur, conveying a Madras Government memorandum instructing him not to go to Delhi to attend the Lok Sabha. The number of the memorandum order is 93857 of 2nd March 1966 and true copies of the order have been sent to Messrs. H. V. Kamath, Hiren Mukerjee and other Members of Parliament. Mr. Umanath has also sent a telegram to me which reads as follows :—

“ Mathiazagan, M.L.A., 126, Mount Road, Madras-6.

Sub-Inspector served written Government order on 2nd March night after 7-30 prohibiting me from going to Delhi. Memorandum 1 containing order number 93857 and wireless message number 02743. ”

The telegram has been sent to me yesterday (Monday). I am expecting to get a photostat copy of the second order of the Madras Government given in the Lok Sabha and I will give it before the House rises to-day. Some Members moved a privilege motion regarding this affair and the Hon. Speaker of the Lok Sabha has in his historic ruling made certain points which may also be useful for our purposes. Regarding the second order of the Madras Government, the Hon. Speaker of Lok Sabha has said that if it was an elucidation order, it was unnecessary. If it was a second order, the Hon. Speaker of the Lok Sabha had said that it was improper. He has said that issuing of a second order when the Parliament was seized of the matter was improper. Regarding the impropriety of Madras Government, Parliament has expressed its displeasure and the Hon. Minister for Parliamentary Affairs has apologised for this act. What I want to point out is this. The main issue before this House is not whether a Member of Parliament can be prevented or not from attending the Lok Sabha. The main issues here are—

(1) The Hon. Chief Minister of Madras has expressed facts which are not true and which are incorrect.

(2) He has withheld facts which this House has a right to know. By saying that there was no second order, he has placed before this House incorrect and untrue facts.

(3) He has deliberately misled this House and this is not only a gross breach of privilege but it also amounts to contempt of this House.

So, this matter should be referred to the Committee of Privileges. Our Hon. Chief Minister may take shelter by saying that this is

15th March 1966] [Sri K. A. Mathialagan]

only an elucidation order. Under the Defence of India Act, there are certain conditions for release on parole. Under Section 30(b) of the Defence of India Rules, certain provisions are enumerated. Five sub-sections are there. The State Government or Central Government cannot issue a second order. Certain conditions are prescribed by Government and the detenu agrees to those conditions and then he is released on parole. If the detenu disobeys any of the conditions prescribed, the Government can cancel the parole and put the man in prison. Nowhere do I find any provision by which this Government or the Government of India can issue a second order. My contention is that it is not only a second order but an illegal order. It is an illegal order which this Government or the Government of India have no right to issue. From that point of view it amounts to a gross breach of privilege.

Apart from the above facts, the Hon. Chief Minister has had telephonic talk with the Hon. Home Minister, Government of India, Sri Nanda. We do not know what had happened between Madras Government and Central Government. The Hon. Chief Minister has misled this House and misleading the House amounts to a serious breach of privilege. Misleading of the House is construed as a serious breach of privilege in the House of Commons. I may refer to the privilege issue raised in connection with the affair of Mr. Profumo with Miss Keeler. There, the House of Commons was not at all concerned about the illicit affair of Mr. Profumo with Miss Keeler. Mr. Profumo was a very famous Minister. The issue at that time was that Mr. Profumo had misled the House of Commons. The price he had to pay for that was to resign from the Government. This august Assembly may not demand such a zealous thing from our Hon. Chief Minister. But if demanded, it may be a reasonable demand. The Hon. Chief Minister has misled this House. Misleading the House, as I have stated earlier, is construed as a gross breach of privilege. We want to perform our duties as legislators. We have certain privileges. These are ancillary privileges.

I shall refer to 'May's Parliamentary Practice' and point out one or two things to substantiate and justify my stand. Under Chapter III, 'General View of the Privilege of Parliament' (Pages 42-43 of May's Parliamentary Practice) it is stated as follows :—

"The distinctive mark of a privilege is its ancillary character. The privileges of Parliament are rights which are 'absolutely necessary for the due execution of its powers'. They are enjoyed by individual members, because the House cannot perform its functions without unimpeded use of the services of its Members: and by each House for the protection of its Members and the vindication of its own authority and dignity."

[Sri K. A. Mathialagan]

[15th March 1966]

Regarding breach of privilege and contempt, it is stated as follows in 'May's Parliamentary Practice':—

"When any of these rights and immunities, both of the Members, individually, and of the assembly in its collective capacity, which are known by the general name of privileges, are disregarded or attacked by any individual or authority, the offence is called a breach of privilege, and is punishable under the law of Parliament. Each House also claims the right to punish actions, which, while not breaches of any specific privilege, are offences against its authority or dignity, such as disobedience to its legitimate commands or libels upon itself, its officers or its Members. Such actions, though often called "breaches of privilege" are more properly distinguished as "contempts".

Again on Page 109 of May's Parliamentary Practice, it is stated as follows:—

"It may be stated generally that any act or omission which obstructs or impedes either House of Parliament in the performance of its functions, or which obstructs or impedes any member or officer of such House in the discharge of his duty, or which has a tendency, directly or indirectly, to produce such results may be treated as a contempt even though there is no precedent of the offence."

Again on page 114 of May's Parliamentary Practice, it is observed as follows:—

"It has already been seen that the giving of false evidence, prevarication or suppression of the truth by witnesses while under examination before either House or before committees of either House is punished as a contempt; and that persons who present false, forged or fabricated documents to either House or to committees of either House are guilty of a breach of privilege."

All the above things found in May's Parliamentary Practice should be applied to the present matter before the House. It would be then clear that the Hon. Chief Minister has committed a gross breach of privilege of the House. The issue before the House is not whether this Government can prevent a member of Parliament from attending Parliament or not. The Hon. Chief Minister has said that he never issued a second order and that no Sub-Inspector of Police issued a second order. But the facts are different. The Hon. Chief Minister deliberately placed facts which were not true, before the House. He deliberately withheld and suppressed facts. So he has misled the House and has committed contempt of the House.

With great respect to you, Sir, I may say that the Hon. Speaker of the Lok Sabha has very ably appreciated the dignity, rights and privileges of Members of Parliament. The Hon. Speaker of the Lok Sabha has given a historic ruling. The Hon.

15th March 1966]

[Sri K. A. Mathialagan]

Chief Minister has misled this House. He has misled not only this House but has also misled the Parliament. By doing so he has done disservice to the laudable ideals which he so eloquently pleaded, day before yesterday, while delivering the Convocation Address of the Bihar University.

Sir, there is a *prima facie* case of breach of privilege and Mr. Speaker, you may kindly take the opinion of the Leaders of Parties on this matter.

MR. SPEAKER: That I will do, if necessary. Now, what is the point?

SRI K. A. MATHIALAGAN: Sir, this may be referred to the Committee of Privileges. With these words, I resume my seat.

MR. SPEAKER: Now I want an answer to one question from the hon. Member. Does the hon. Member say that at the time the Hon. Chief Minister made the statement in this House on 9th March 1966, he was aware of the order served by the Sub-Inspector?

SRI K. A. MATHIALAGAN: My point is . . .

MR. SPEAKER: My question is, whether he was aware of it.

SRI K. A. MATHIALAGAN: He was aware of it.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் எழுப்பிய இந்தப் பிரச்சனையைக் குறித்து, அவர் கூறிய சில கருத்துக்களைக் குறித்து நான் குறிப்பிடுவதற்கு முன்பு ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த விஷயம் இந்த மன்றத்திலே மட்டுமல்லாமல் பாராளுமன்றத்திலேயும் கிளப்பப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாராளுமன்றத்திலே இரண்டு நாட்கள் அல்லது அதற்கு மேலேயே இந்த விஷயம் சம்பந்தமாக நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அந்த நிகழ்ச்சிகள், கனம் உறுப்பினருக்குத் தெரிந்ததுபோல், பத்திரிகையின் மூலம்தான் எனக்கும் தெரியும். மத்திய உள்துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய டெலிபோன் வந்தது என்பதை நானே குறிப்பிட்டேன். அதையும் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு விளக்கம் கூறக்கூடிய முறையிலே நான் அப்பொழுதே தெரிவித்தேன். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலே நாம் விவாதிக்கின்றபொழுது, வேறு ஒரு மன்றத்தினுடைய, அதுவும் பாராளுமன்றத்தினுடைய நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிடுவது முறையல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். நான் அவ்வாறு பாராளுமன்றத்திலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடமாட்டேன். அவ்வாறு குறிப்பிட முன்வந்தால் நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி கிரிட்டிசைஸ் பண்ணவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். பாராளுமன்ற நிகழ்ச்சிகளைக் குறைகூறுவது

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[15th March 1966]

இந்த மன்றம் நடக்க வேண்டிய முறைக்கு உகந்ததல்ல என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். பாராளுமன்ற நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடப் போவதில்லை. மற்ற யாரும் அப்படிக் குறிப்பிடுவது சரியல்ல என்பதையும் நான் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. A. MATHIALAGAN: Sir, can it be said that Members of the Parliament are irresponsible?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்த அரசாங்கத்தைக் குறை கூறினால் அதற்கு இந்த அரசாங்கம் பதிலளித்தாக வேண்டும்; இந்த அரசாங்கம் டிஃபென்டு செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

SRI K. A. MATHIALAGAN rose.

MR. SPEAKER: The hon. Member, Sri Mathilagan, should not interrupt the speech of the Hon. Chief Minister.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: மற்றொன்று கூற விரும்புகிறேன். நேற்று நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டது. அதைப்பற்றி நேற்று மாலைப் பத்திரிகையிலோ அல்லது இன்று காலைப் பத்திரிகையிலோ படித்திருக்கலாம். நான் இன்று காலைிலேதான் ஹிந்து பத்திரிகையிலே படித்தேன். கனம் உறுப்பினர்களும் படித்திருப்பார்கள், தாங்களும் படித்திருப்பீர்கள். ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அந்த நிகழ்ச்சியின்போது, “சென்னை அரசாங்கத்தைக் கேட்காமல், அந்த முதலமைச்சருக்கு ஒரு ஹியரிங் கொடுக்காமல், அதற்கு வாய்ப்பளிக்காமல் அவர்களைக் குறை கூறுவது ஈஸிங் கொடுப்பது முறையா?” என்று கேட்க, அதற்குப் பாராளுமன்ற சபாநாயகர் அவர்கள், “மை ஈஸிங் கன்சர்ன்ஸ் ஒன்லி தி சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள், அது பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. ‘My ruling concerns only the Central Government’ என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் கனம் உறுப்பினர் கவனிக்க வேண்டும். தாங்களும் கவனித்திருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். 9-ஆம் தேதியன்று சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் விளக்கம் கோரியபோது, நான் விடையளித்தேன். அதைப்பற்றி திரு. மதியழகன் அவர்கள் உரிமைப் பிரச்சனையைக் கிளம்பியிருக்கிறார்கள். திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட்டுக் கேட்டார்கள். இந்தப் பிரச்சனை பாராளுமன்றத்திலே வந்து பாராளுமன்றத்தின் விவாதத்தில், பரிசீலனையில் இருக்கிறபொழுது புதிதாக ஒரு உத்தரவை அரசாங்கம் போட்டது தவறு என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் அங்கே எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்களே, அதைப்பற்றி என்ன விளக்கம் என்று கோரினார்கள். அப்பொழுது நான் எல்லாவற்றையும் சொன்னேன். எந்தச் சூழ்நிலையிலே பரோலில் விடுதலை அளிக்கப்பட்டது பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருக்கும் பெட்டிவாஸுக்கு என்றெல்லாம் விளக்கிச் சொன்னேன். அவர் திருச்சியிலே தன்னுடைய மனைவியைக் காணவேண்டுமென்பதற்கு

15th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

காக ஒரு மாதம் பரோல் அளிக்கப்பட்டது அவர் பரோலில் வெளியே வருவதற்கு முன்பு, சிறையிலே ஒரு 'அண்டர்டேக்கிங்' அங்கேயுள்ள டெபுடி ஜெயிலருக்கு எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அன்றாம் திருச்சியிலிருந்து உறையூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று அவர் தாக்கல் செய்யவேண்டுமென்றும், தவறினால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றிருப்பதையெல்லாம் அவர் பார்த்து 'அண்டர்டேக்கிங்' எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டேன். என் பேரில் புகார் சொல்லப்பட்டது. பாராளுமன்றத்திலே இந்த நிகழ்ச்சிகள் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட பிறகு புதிய உத்தரவு, முன்பே இருந்த உத்தரவை மாற்றிப் புதிய உத்தரவு போடப்பட்டதா என்றுதான் அன்று சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் கேட்டார்கள். இன்று உரிமைப் பிரச்சனையாக திரு. மதியழகன் விளப்பியிருக்கிறார்கள். நான் இந்த மன்றத்தை மதிக்க வில்லை என்று அவர்கள் கூறினார்கள். ஒன்று, நான் கூறியது இந்த அரசாங்கம் அவ்வாறு ஒன்றும் போடவில்லை என்பது. இரண்டாவது, போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டரால் வேறு உத்தரவு உமாதாத் அவர்களுக்குப் பிரயோகிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னேன். "No serving of any order" என்று சொன்னேன். மற்றொன்று கூற விரும்புகிறேன். தாங்கள் கூறியதுபோல், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போனரா, என்ன கடிதம் கொடுக்கப்பட்டது என்பது எனக்குத் தெரியாது. இந்த அரசாங்கத்தின் பப்ளிக் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து செய்தி அனுப்பப்பட்டது, அது சம்பந்தமாக சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சென்றதும் எனக்குத் தெரியாது. மார்ச் 2-ஆம் தேதிநான் இது நடைபெற்றது. மார்ச் 2-ஆம் தேதிநான் இந்த விவாதம் பாராளுமன்றத்திலே கிளப்பப்பட்டது. ஆனால், அந்த விவாதம் கிளப்பப்பட்டபொழுது அதையொட்டி இங்கிருந்து இம்மாதிரிப் போட்டி ரூப்பார்கள் என்று வாதத்திற்குக் கூறலாம். அன்று பாராளுமன்றத்திலே இது சம்பந்தமாக விவாதம் கிளப்பப்பட்டபொழுது இலாகாவினருக்குப் பாராளுமன்றத்திலே நடைபெற்றது ஒன்றும் தெரியாது, தெரிந்திருக்கமுடியாது, எனக்கும் தெரியாது. அங்கே 2-ஆம் தேதி நடைபெற்றதை மார்ச்சு 3-ஆம் தேதி காலைப் பத்திரிகையிலே பார்த்து நான் தெரிந்துகொண்டேன். தெரிந்திருந்தால் என்ன என்பதை நான் சொல்லமுடியாது. யதார்த்த நிலையைத் தான் சொல்கிறேன்.

மார்ச் மாதம் முதல் தேதி அரசாங்க இலாகாவினருக்கு ஒரு தகவல் வந்தது. இம்மாதிரி நிபந்தனையோடு அவர்கள் போலீசுக்குத் தகவல் கொடுக்கவேண்டும். நிபந்தனையோடுதான் அவர்கள் வெளிவந்திருக்கிறார்கள். பார்லிமென்ட் நடவடிக்கையைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் டில்லிக்குப் போவதாக யோசிக்கிறார்கள் என்று தகவல் வந்தது. அவர் போனால் போகட்டும் என்று விட்டு விட்டால் அவர் நிபந்தனையை மீறியவராகிவிடுவார். அவ்வாறு நிபந்தனை மீறப்பட்டால் பரோலைக் காண்சல் செய்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். உத்தரவு என்பது ஒன்று, விளக்கம் கூறுவது மற்றொன்று. விளக்கம் கூறும்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[15th March 1966]

வகையிலே அவர் தெரிந்து கொள்ளட்டும்; அதற்கு மேலே அவர் டில்லி போக வேண்டுமென்று விரும்பினால், முதலிலே 'அண்டர் டேக்கிங்' கொடுத்திருப்பதால் அதை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்று அவர் கேட்கவேண்டும். கேட்ட பிறகு வேண்டுமானால் மாற்றிக் கொள்ளலாம். நான் அன்றே கூறினேன். சில டிடென்ஷன்கள் ஊரை விட்டு வெளியே போவதற்குக்கூட அனுமதி கொடுத்திருக்கிறோம். நிபந்தனையை மாற்றிக் கொள்ளாமல் வெளியே போனால் அது தவறு; நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கும். அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதைத் தவிர்க்கும் வகையில் மாற்றியமைக்கக் கோர்ட்டும்; அரசாங்கம் கொடுத்து விடும் என்பதல்ல, பரிசீலனை செய்து கொடுக்கலாம். அங்வாறு கோராமல் போனால் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கும். அந்த நடவடிக்கையைத் தவிர்ப்பதற்காகவே விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. உத்தரவு ஒன்றும் அனுப்பவில்லை; அதை உத்தரவு என்று இப்போதும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன். கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் சொன்னதைச் சொல்கிறேன்— பார்லிமெண்டில் நடந்ததைச் சொல்லவில்லை. பார்லிமென்ட் சபாநாயகர் கூட 'அது கிளாரிபிகேஷனாக இருக்கலாம், ஆனால் அதற்கு அவசியம் இல்லை' என்றுதான் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அவசியம் உண்டா இல்லையா என்பதிலே மாறுபட்ட கருத்து இருக்கலாம். அவசியம் உண்டு என்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறது; பார்லிமென்ட் சபாநாயகர் அவசியம் இல்லையென்று கருதுகிறார்கள். 'அது கிளாரிபிகேஷனாக இருக்கலாம்' என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். அங்கு நடந்ததை நான் சொல்லவில்லை. 'கிளாரிபிகேஷன்' உத்தரவு அல்ல; உத்தரவும் ஆகாது. அது வெறும் விளக்கந்தான். 'நீ இப்படிச் செய்யவேண்டும்; ஒரு நாளைக்கு இரண்டு முறை ரிப்போர்ட் செய்யவேண்டும்' என்று போட்டால்தான் உத்தரவு. உத்தரவு என்றால் "It has to be implemented" அன்றைக்குச் சொன்னதைத்தான் இன்றும் நான் சொல்கிறேன். அன்றைக்கு 'மிஸ்லீடிங்' ஆகச் சொல்லிவிட்டேன், இன்றைக்கு மாற்றிக் கொள்கிறேன் என்ற நிலைமை இல்லை. அன்றைக்குச் சொன்னது 'சப்-இன்ஸ்பெக்டர் உத்தரவு போடவில்லை; விளக்கம் கூறியிருக்கிறார்கள்' என்பதுதான். தாங்கள் குறிப்பிட்டது போல் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போனது வந்தது பற்றியெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. உமாநாத் அவர்களுக்கு உறையூர் போலீஸ் ஸ்டேஷன் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் கொடுத்த எழுத்திலே என்ன இருக்கிறது என்றால்,

"This is to inform you as per message received from the Deputy Secretary, Public (General) Department"

என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே "inform you" என்பதைத் தாங்கள் கவனிக்க வேண்டும். இரண்டாவது—

'Inform immediately Mr. Umanath, he should not go to Delhi under present conditions of parole'

15th March 1966]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

என்பது. இதிலே “ present conditions of parole ” என்பதையும் தாங்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தக் கண்டிஷனில் கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு, அந்தக் கண்டிஷன் இருக்கும்போதே அவர்கள் டில்லிக்குப் போவதற்கில்லை. கனம் உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களுக்குக் கொடுத்த விளக்கம், பார்லிமெண்டுக்குப் போகக் கூடாது என்பதல்ல; அவர் டில்லிக்குப் போவதாகத் தகவல் வந்தது, இந்தக் கண்டிஷன்கள் இருக்கும் போது அவர் போனால் கஷ்டங்கள் வரலாம், நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கும்; அவர் வேண்டுமென்றால் ‘மாடிபி கேஷனுக்கு’ எழுதிக் கொடுக்கட்டும் என்ற முறையில் அனுப்பிய அறிவிப்பே தவிர, உத்தராவல்ல. உத்தரவு என்றால் அரசாங்கத் தான் பாதுகாப்பு விதிகளின்படி உத்தரவிட வேண்டும். அதிலே அரசாங்கப் பிரதம காரியதரிசி அல்லது டெப்டி செக்ரடரிதான் கையெழுத்து போடலாம். பாதுகாப்பு சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் அசிஸ்டெண்ட் செக்ரடரிகடக் கையெழுத்துப் போட முடியாது. ஆனால் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அனுப்பியதிலே என்ன இருக்கிறது?

“ He should not go to Delhi under present conditions of parole ” என்றுதான் இருக்கிறது.

அதிலே, “ Signed, Sub-Inspector, Woraiyur Police Station ” என்றுதான் இருக்கிறது. ஒரு உத்தரவை சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போட முடியுமா? சூப்பரின்டென்ட் ஆஃப் போலீஸ் இல்லையா? கலெக்டர் இல்லையா? சில இடங்களில் கலெக்டருக்கு பவர்ஸ் டெலிகேட் செய்திருந்தால் கலெக்டர் கையெழுத்துப் போடலாம். இந்த நிலையில் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் எப்படி உத்தரவு போட முடியும்? அதிலே சப்-இன்ஸ்பெக்டர் கையெழுத்துப் போட்டதிலிருந்தே அது உத்தராவல்ல என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். ஒரு விளக்கம் கொடுத்தார்கள், எச்சரிக்கையாக, பின்னால் சங்கடம் வரக்கூடாது என்ற காரணத்தால் ‘மாடிபிகேஷன்’ வேண்டுமென்றால் கோரட்டும்’ என்ற வகையிலேதான் இது நடைபெற்றிருக்கிறது. ஆகையால், நான் அன்று கூறியதில் தவறு இல்லை. உண்மைக்கு மாறாக ஒன்றும் கூறவில்லை. நான் மீண்டும் சொல்கிறேன்—முதலிலே அரசாங்கம் பரோலில் ரிஸீஸ் உத்தரவு போட்டது; அதற்கு மேல் எந்த உத்தரவையும் அரசாங்கம் போடவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொண்டு இதிலே ‘பிரைமா ஃபேசி’ கேஸ் இல்லை; உரிமைப் பிரச்சினை எழவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. கருணாநிதி: கனம் தலைவர் அவர்களே, நண்பர் திரு. மதியழகன் இந்த மன்றத்தின் முன் தங்களுடைய தீர்ப்புக் காக வைத்திருக்கின்ற மிக முக்கியமான இந்த உரிமைப் பிரச்சினையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். 9-ஆம் தேதியன்று திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் இங்கு எழுப்பிய வினாவுக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்த நேரத்தில் “ திருச்சியை விட்டு உமாநாத் அவர்கள் வெளியே போகக்கூடாது

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[15th March 1966]

என்பதுதான் நிபந்தனை; அந்த நிபந்தனையில் உமாநாத் அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி பரோலில் விடப்பட்டது. அதன் பிறகு அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் கலந்து கொள்ள முடியுமா முடியாதா என்பது வேறு கேள்வி. அதற்கும் நமக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. நம்மைப் பொறுத்தவரையில் இவ்வளவுதான் நடந்தது, வேறு ஒன்றுமில்லை. நேற்று இதைப் பற்றிப் பாராளுமன்றத்தில் கேள்வி கேட்டபோது, “ஏதோ சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போய் டெல்லிக்குப் போகக்கூடாது என்று உத்தரவு கொடுத்தார்கள் என்று சொல்வதெல்லாம் வெறும் அபாண்டம். அப்படி எந்த விதமான உத்தரவையும் இந்த அரசாங்கம் போடவில்லை. பாராளுமன்றத்தில் கேள்வி கேட்பது என்றால் இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்தது என்பதைப் பற்றி ஓரளவுக்குத் தெரிந்து கொண்ட பின்னால் கேட்டிருக்கவேண்டும். அதல்லாமல் அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுவது என்பது தகாத காரியம். நான் முன்னால் சொன்னதைத் தவிர வேறு இரண்டாவது எந்தவிதமான உத்தரவும் போடப்படவில்லை” என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கு பதில் அளித்தார்கள். இப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அப்படி ஒரு உத்தரவு அல்லது அறிவிப்பு வழங்கியது அப்போது தனக்குத் தெரியாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே வேடிக்கையான வாதம் என்னவென்றால்—அன்று முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். “பாராளுமன்றத்தில் கேள்வி கேட்பது என்றால் இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்தது என்பதைப் பற்றி ஓரளவுக்குத் தெரிந்து கொண்ட பிறகு கேட்டிருக்கவேண்டும்” என்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் புத்தி சொன்ன அமைச்சர் அவர்கள், ‘ஓரளவு தெரிந்து கொண்டு கேட்டிருக்கவேண்டும்’ என்று கூறுகிற அமைச்சர், ‘சப்-இன்ஸ்பெக்டர் உத்தரவு கொடுத்தாரா’ என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு இங்கு பதில் சொல்லியிருக்க வேண்டாமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: திடீரென்று 9-ம் தேதியன்று காலை யில் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேள்வியை எழுப்பினார்கள். உடனடியாக நான் பதில் சொன்னேன். அதையும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

திரு. மு. கருணாநிதி: அது கிளப்பப்பட்ட வரலாற்றை நான் ஒருவாறு உணருவேன். எப்படிக் கிளப்பப்பட்டது என்பதெல்லாம் தெரியும். திடீரென்று கிளப்பப்பட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் டெல்லிக்குப் போகக்கூடாது என்று தடை விதிக்கப்படுகிற அளவுக்கு ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இந்த அரசாங்கத்திலே உரிமை பெற்றிருக்கிறார் என்றால் அது எப்படி என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. நிபந்தனை இருக்கும்போது வெளியிலே போகக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கலாம். குறிப்பிட்டு டெல்லிக்குப்

15th March 1966]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

போகக் கூடாது என்று சொல்லவேண்டிய அவசியம் என்ன? பாராளுமன்றத்தில், டெல்லியில் நடைபெறுகிற நடவடிக்கைகளில் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்பது அங்கு விவாதத்தில் இருக்கிற பிரச்சனை. அந்த நிலையில் யாருக்கும் இல்லாத ஒரு அக்கறை ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கு ஏற்பட்டு, “நீ டெல்லிக்குப் போகக் கூடாது” என்று சொல்லவேண்டிய அவசியம் அவருக்கு எப்படி ஏற்பட்டது என்பது முக்கியமான கேள்வி யாகும். அது மாத்திரமல்ல. மாலை நேரத்தில் அல்லது ஒவ்வொரு நாளும் அங்கிருக்கிற காவல் நிலையத்திற்கு வந்து உமாநாத் அவர்கள் கையெழுத்து போடவேண்டுமென்று இருக்கிறது. தினந்தோறும் அவர்கள் கையெழுத்து போடவேண்டுமென்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. அப்படி ஒரு நிபந்தனை இருக்கும் போது, அவர் தானாக வந்து கையெழுத்து போடவேண்டும், இல்லா விட்டால் பரோல் ரத்து செய்யப்படும் என்ற அளவிற்கு விரிவாக ஒரு நிபந்தனை இருக்கும்போது அவர் டெல்லிக்குப் போகக் கூடாது என்று ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் குறிப்பிட்டு கூறியிருக்கிறார்கள் என்றால் அது அரசாங்கத்தின் துணிதல் இல்லாமல் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அதை நிச்சயமாகக் குறிப்பிட்டிருக்க முடியாது. அது மாத்திரமல்ல. இது அரசாங்கம் செய்த முறைகேடான செயல் என்று இந்த மன்றத்திலுள்ள நாங்கள் மாத்திரமல்ல, டெல்லி பாராளுமன்றத்தினுடைய சபாநாயகர் அவர்களே கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சென்னை அரசினர் இதில் முறைகேடாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற விளக்கத்தையும் அதனை யொட்டி உரிமைப் பிரச்சனைக்கு வேண்டிய ஏராளமான ஆதாரங் களும் இந்தப் பிரச்சனையில் இருக்கின்றன என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது உரிமைப் பிரச்சனைக்குரிய ஒன்று அல்ல என்று யாரும் கூற முடியாது என்று அறுதியிட்டு கூறியதோடு கடைசியாக வருத்தம் தெரிவிக்கிற அளவிற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி கேள்வி கேட்கிற நேரத்தில் இந்த சபையிலே விவரங்கள் தருவதற்கு மாறாக இந்த சபை உறுப்பினர்களை வேறு பக்கம் திருப்புகிற அளவிற்கு ஒரு தவறான பதில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு தந்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டின் அடிப்படையிலே ஆராயப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களானாலும், எதிர்கட்சி உறுப்பினர்களானாலும் அவர்களுக்கு ஒரு சரியான தகவலைத் தர கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தெரியா விட்டால் அந்தத் தகவல் தரப்படுவதில்கூட ஓரளவிற்கு நாம் பொறுத்துக் கொள்ளலாம். தெரியாமல் கூறி விட்டார்கள், அவருக்கு விவரங்கள் தெரியாத காரணத்தால் இந்தப் பதில் வந்தது என்று எண்ணிவிடலாம். நான் முழுக்க முழுக்க குற்றஞ் சாட்டுகிறேன், வேண்டுமென்றே ஒரு தவறான தகவல் தரப்பட்டு, பாராளுமன்றத்தில் இவ்விஷயம் குறித்து பேச்சு வந்தபோது அதை மறைக்கவேண்டுமென்ற உணர்ச்சி முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு வந்து, அதுபற்றி ஒரு விளக்கம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [15th March 1966]

என்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டு, 'நல்ல வேளையாக்கக் கேட்டார்கள், அதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்' என்று நன்றி தெரிவித்துவிட்டு அவ்வளவு அவசர அவசரமாகத் தரப்பட்ட விளக்கம் அல்ல. வேறு பாதைக்கு, ஒரு தவறான பாதைக்கு, சரியற்ற ஒரு பாதைக்கு ஒரு தவறான பதில் மூலம் இந்த சபையை முதல்வர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள் என்ற கண்டனத்திற்குரியதாகும். ஆகவே, அப்படி கண்டனத்திற்குரியதும், தவறான வழியில் உறுப்பினர்களை இழுத்துச் செல்வதும், உண்மை விளக்கம் தெரிந்திருந்தும் அது இங்கே மறைக்கப்பட்டதும் உண்மையாகவே உரிமைப் பிரச்சனைக்கு உரியதாகும். ஆகவே திரு. மதியழகன் அவர்கள் எழுப்பியிருக்கிற இந்தப் பிரச்சனையை தாங்கள் ஆராய்ந்து இதை உரிமைக் குழுவிற்கு விட வேண்டுமென்ற என் கோரிக்கையை தங்கள் முன்வை வைக்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 9-ம் தேதி அன்றைக்கு பத்திரிகைகளிலே வந்த விஷயங்களை வைத்துக் கொண்டு இதன்மீது ஆட்சி என்ன கருத்து தெரிவிக்கிறது, இந்தத் தவறு அல்லது பிழை ஏன் ஏற்படுகிறது என்று ஆராய இந்தச் சபையினுடைய எல்லை வரம்பு எவ்வளவுக்கு, இந்திய பாராளுமன்றத்தின் பரிவீலை, உரிமை எவ்வளவுக்கு, இந்த ஆட்சி அல்லது இந்த மாநிலம் பாராளுமன்ற அங்கத்தினர் ஒரு வரை பாராளுமன்றத்திற்குச் செல்லலாம், செல்லப்படாது என்று தடை விதிக்கும் முறையோ அல்லது விதியோ அல்லது உரிமையோ உண்டா என்ற வினா அன்று என்னை எழுப்பப்பட்டது. அதற்கு பதில் சொல்கிறபோது அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கம் இப்படி ஒரு உத்தரவைப் போடவில்லை என்று சொன்னார்கள். பின்னர் அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அங்கு சென்று அவருக்கு எவ்வித உத்தரவையும் கொடுக்கவில்லை, எதோ சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அங்கு போனார்; வேலையாகப் போனார்; அதை உத்தரவு சமர்ப்பித்ததாகக் கொள்வது சரி அல்ல என்றும் கூறினார்கள். அதை விட, பாராளுமன்றத்தில் இந்த விவாதங்கள் நடந்த நிலையை பத்திரிகைகளில் படித்த நேரத்திலே, பாராளுமன்றத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் நடைபெற்ற விஷயங்களை, விவரங்களை தெரியாமல் பிரச்சனைகளை எழுப்பியிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டையும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மீது சுமத்தினார்கள். இவற்றை எல்லாம் மனத்திலே கொண்டு பார்க்கிறபோது இனி மாநில சட்ட சபைகளுக்கும், மாநில ஆட்சிக்கும் உள்ள அல்லது இருக்க வேண்டிய எல்லை வரம்பு என்ன என்பதை, நிர்ணயிப்பதற்கும் அதற்கு மேலும் பாராளுமன்றத்திற்கு என்ன உரிமை அல்லது எல்லை வரம்பு இருக்கிறது என்பதையும் நாம் தெரிந்து கொள்வதற்கும் இன்று திருவாரூர் மதியழகன் அவர்கள் திளப்பியிருக்கிற இந்த விஷயம் பேருநி பரியும் ஒன்றாக இருக்கும். ஆகவே, இதை சபாநாயகர் அவர்கள் அவர்களுக்கு சரி என்று தோன்றுகிற நிலையில் எதிர்க் கட்சிகள், ஆளுநர் கட்சி இவர்களுடைய தலைவர்

15th March 1966]

[திரு. சா. கணேசன்]

களை எல்லாம் கூட்டி வைத்து ஒரு முடிவு எடுப்பதோடு அல்லது இந்த நெறியை இன்னும் தெளிவுபடுத்திக் கொள்வதற்காக அட்வகேட் ஜெனரல் போன்றவர்களையும் வைத்துக் கொண்டு, ஏற்படுகிற பயன், வரையறை செய்ய வேண்டிய நிலை இவற்றை எல்லாம் செம்மைப்படுத்துவதற்கு சபாநாயகர் அவர்கள் வழி செய்வதோடு இதை உரிமைக் கமிட்டிக்கும் அனுப்பி அங்கிருந்து வாதப்பிரதி வாதங்கள் செய்து பலாபலன்களை தெரிந்து இதைச் செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்வதுதான் சிறப்பும், நம் மாநிலத்தின் வருங்காலத்திற்கும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களாகிய எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு நல்ல வழியை வகுத்துக் காட்டுவதற்கும் உரிய ஒன்றாக இருக்கும் என்று நான் மனப்பூர்வமாக கருதி இதை உரிமைக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதுதான் நியாயம், சரி, தர்மம் என்று கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையிலே உண்மையிலே இது உரிமைக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டியதொன்றாகும். இந்த பதினைந்து ஆண்டுகளில் என்றுமே நடந்திராத ஒரு சம்பவம் இது. ஆகவே இதைப் பொறுத்தவரையில் இதை உரிமைக் கமிட்டிக்கு விடுவது யாருக்கும் வெற்றியோ அல்லது தோல்வியோ அல்லது சந்தோஷத்திற்குரியதோ அல்லது அவமானத்திற்குரியதோ என்று நாம் நினைக்கக்கூடாது. இது, மாநில சட்டமன்றம், பாராளுமன்றம், சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்கள் என்ற முறையில் அவர்களுக்குள்ள உரிமைகளை கண்டு தெளிந்து தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய ஒரு நிலையில்தான் இந்த விஷயம் வந்திருக்கிறது. இதைப் பொறுத்த வரையில் நிச்சயமாக இதை உரிமைக் கமிட்டிக்கு விடுவதின் மூலமாகத்தான் அரசியல் சட்ட பூர்வமாக ஒரு பிரஜை அல்லது சட்டமன்ற அல்லது பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களுடைய நிலை என்ன என்பதை நிர்ணயித்துக் கொள்ள இது ஒரு சாதனமாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். பொதுவாக தமிழ்நாடு நிர்வாகத்திற்கு, தமிழ்நாடு சர்க்காருக்கு ஒரு நல்ல பெயர் உண்டு, திறமையான முறையில் நடக்கிற சர்க்கார் என்று சொல்லப்படுகிற சர்க்காராக கருதப்பட்டு வருகிறது. அந்த நிலையில், இன்றைக்கு பத்திரிகையில் இந்தச் செய்தியை படித்தவுடன் எனக்குக் கூட சுருக் என்றிருந்தது. தமிழ்நாடு சர்க்கார் தெரியாதத்தனமாக இந்த வேலையில் ஈடுபட்டு விட்டார்கள் என்ற மாதிரியில் பாராளுமன்ற சபாநாயகர் உள்பட கூறியிருக்கிறார்கள். நமக்கெல்லாம் மேலே இருக்கக்கூடிய மிக உயர்ந்த அதிகாரம் படைத்தவர்.

MR. SPEAKER : The hon. Member is arguing beside the point.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : ஆகவே, இதை உரிமைக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று அழுத்தத்திருத்தமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[15th March 1966

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறுவதற்கு உதவி புரிகின்ற வகையில் சிறு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நம் முன்னால் இருக்கின்ற பிரச்சனை, ஆர்டர் போடலாமா போடக்கூடாதா என்பதல்ல. இங்கிருக்கின்ற பிரச்சனை, உத்தரவு போட்டதை இந்தச் சபைக்குச் சொல்லாமல் இருந்ததுதான். முன்னால் உத்தரவே இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போது மெமோ ரான்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது. நான் முன்பே விளக்கினேன். இங்கிருந்துபோன வயர்லெஸ் நம்பர்—02743-ன் படி பப்ளிக் டிப் பார்ட்மென்டிலிருந்து போப் இருக்கிறது. அதை ஜாரி செய்வதற்குத்தான் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போய் இருக்கிறார். இதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் உத்தரவு போட முடியுமா என்று கேட்கிறார். அரசாங்கம்தான் இதை அனுப்பி யிருக்கிறது. நான் சொல்ல விரும்புவது, இவ்விதம் உத்தரவு போட்டது அமைச்சர் அவர்களின் ஞானத்திற்குவராமல், knowledge இல்லாமல் நடக்கவில்லை என்பதுதான். அப்படியிருக்கும்போது அந்த விவரத்தை இந்த சபைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லாமல் இருந்தார் என்பதுதான் பிரச்சனை என்பதை மீண்டும் தங்கரிடம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* **கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதில் உரிமைப் பிரச்சனை கிளம்பியிருப்பது ஒரே ஒரு விஷயத்தில் தான். மற்ற விஷயங்களை எல்லாம் நாம் எடுத்துக்கொள்வதில் பயனில்லை. அன்று அதாவது 9-ம் தேதி இந்த மன்றத்தில் நான் சொன்னபோது, குறிப்பிட்டது, இரண்டாவது எந்தப் புதிய உத்தரவையும் அரசாங்கம் போடவில்லை என்று சொன்னேன். முதலில் போட்ட பரோல் உத்தரவைத் தவிர வேறு எந்தவிதமான உத்தரவையும் போடவில்லை என்பதைச் சொன்னேன். அதோடுமட்டுமல்ல, சப்-இன்ஸ்பெக்டர் எந்த உத்தரவையும் அவரிடம் கொடுக்கவில்லை என்றும் சொன்னேன். அவ்விதம் நான் சொன்னது உண்மைக்கு மாறானதா என்பதுதான் பிரச்சனை. நான் முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன். இந்த விவரத்தை அவருக்குத் தெரிவிக்கப் பட்ட விவரம் அன்றையதினம் எனக்குத் தெரியாது. அதோடு, பார்லிமென்டில் நடந்த விவரமும் இங்கு தெரியாது. இங்கிருந்து சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கு Message போய் இருக்கிறது. இது முதல் தேதி அனுப்ப முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றியும் அன்றையதினம் எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவர்களுடைய பரோல் உத்தரவில் சில நிபந்தனைகள் இருந்தன. அதன்படி அவர் டெல்லிக்குப் போக முடியாது. அதை மீறி அவர்கள் போனால் அரசாங்கம் அதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும், அவ்விதம் அவர் டெல்லிக்குப் போகவேண்டும் என்று விரும்பினால் அவர்கள் இந்த உத்தரவை மாற்றித் தரும்படி கேட்கலாம். அந்த முறையில், அவருக்கு மாற்றவேண்டுமென்றால் மாற்றிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்வதற்கு அவகாசம் கொடுக்கும் வகையில்தான் இந்த விளக்கம் அவருக்கு கொடுக்கப்பட்டது. அதல்லாமல் எந்தவிதமான உத்தரவும் போடவில்லை என்பதை

15th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இப்போதும் சொல்லுகிறேன். உத்தரவு போடுவது என்றால் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போடுவது? இதில் சொல்லியிருப்பது என்ன? "This is to inform you" என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கம்யூனிகேஷன் செய்கின்ற முறையில்தான்—'இன்பர்மேஷன்'—கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கம்யூனிகேஷன் எல்லாம் உத்தரவு ஆகிவிட முடியாது. கம்யூனிகேஷன் என்று எடுத்துக்கொண்டால் 'மெடியர் சார்' என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கும். அந்த முறையில் இதை எடுத்துக்கொள்வதற்கில்லை. விவரம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மு. கருணாநிதி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 2-ம் தேதி எந்தவிதமான உத்தரவும் போடப்படவில்லை என்று முதலாவது நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இப்போது இங்கிருந்து Message அனுப்பப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்விதம் 2-ம் தேதி Message போயிருப்பதைப் பற்றி 9-ம் தேதி இந்த சபையில் அவர்கள் தெரிவிக்கவில்லை. இப்போதுள்ள பதிலில் 2-ம் தேதி இங்கிருந்து Message அனுப்பியிருப்பதை ஒத்துக்கொள்கிறார்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதில் ஒத்துக்கொள்வது என்ற பிரச்சனை ஒன்றுமில்லை. நான் சொல்வதெல்லாம் அரசாங்கத்திலிருந்து இரண்டாவதாக எந்தவிதமான உத்தரவும் போடப்படவில்லை என்பதுதான். 9-ம் தேதி அரசாங்கத்திலிருந்து இரண்டாவது உத்தரவு போடப்பட்டதா என்று கேட்டார்கள். அது மட்டுமல்ல, சப்-இன்ஸ்பெக்டர் புதிய உத்தரவு போட்டிருக்கிறாரா என்று கேட்டார்கள்

(இந்தச் சமயத்தில் திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பக்கத்திலிருந்து அங்கத்தினர் ஒருவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார் . .)

MR. SPEAKER: I may tell the hon. Member Sri R. V. Swaminathan that we are discussing a very serious matter here. Perhaps the hon. Member is not interested in that.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அரசாங்கம் உத்தரவு போடுவது என்றால் அதில் காரியதரிசி கையெழுத்திட்டிருக்கவேண்டும், காரியதரிசி இல்லாவிட்டால் டெபுடி செக்ரட்டரி கையெழுத்திட்டிருக்கவேண்டும். கலெக்டர் அவர்களுக்கு இவ்விதம் உத்தரவு போடுவதற்கு ஏதாவது 'டெலிகேஷன்' கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அவர் கையெழுத்து போட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், இவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்ட கடிதத்தில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

This is to inform you Communicate the order என்றுதான் இருக்கிறது. கம்யூனிக்கேட் செய்வது என்பது உத்தரவாகிவிட முடியாது. ஆகவே இதில் உத்தரவு என்கிற விஷயமே இல்லை. நான் இப்போதும் சொல்ல விரும்புவது, அரசாங்கம் எந்தவிதமான உத்தரவையும் போடவில்லை. இரண்டாவது, சப்-இன்ஸ்பெக்டரும் எந்தவிதமான உத்தரவையும் போட

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[15th March 1966]

வில்லை என்பதுதான். இதை நான் முன்பே கூறியிருக்கிறேன். மற்றொன்றையும் நான் கூற விரும்புகிறேன். சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இந்த மாநிலத்திலிருந்து வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இந்த மாநிலத்தில் டிட்டன்யூ-க்களாக இருக்கின்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், டிட்டன்யூ-க்களாக இருக்கின்ற நேரத்திலும் பாராளுமன்றத்தில் கலந்து கொள்ள உரிமையிருக்கிறது என்று கூறி வழக்குகள் போடப்பட்டன. அவை சுப்ரீம் கோர்ட்டில் விசாரிக்கப்பட்டு தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்பைப் பற்றியும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நன்கு தெரியும். அந்தத் தீர்ப்பில் என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால், “டிட்டன்யூ-க்களாக இருக்கும்போது பாராளுமன்றக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரிமையில்லை” என்று சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

SRI K. A. MATHIALAGAN : The Hon. Chief Minister is not speaking on the privilege motion.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If the hon. Member could give me a written speech I will read that!

MR. SPEAKER : The Hon. Chief Minister may continue his speech.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் டிட்டன்யூ-க்களாக இருக்கின்ற நேரத்தில் பாராளுமன்றத்தில் அதாவது பாராளுமன்றக் கூட்டங்களில் அட்டன்ட் பண்ணுவதற்கு உரிமையில்லை என்று அந்த சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே பாராளுமன்றக் கூட்டத்திற்குச் செல்லக் கூடாது என்று பரோலில் இருக்கின்றவர்களைத் தடுப்பதற்கு அவசியமில்லை. நிபந்தனைகளின்படி, அதாவது அவர்கள் கையெழுத்திட்டிருக்கும் நிபந்தனைகளின்படி டெல்லிக்குச் செல்ல முடியாது. அதை மீறினால் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அதனால் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படும். இதில் அரசாங்கத்திற்குப் பெரிய கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை என்றாலும், இதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடுதான் இந்த விளக்கத்தை அவர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் டெல்லிக்குப் போகவேண்டும் என்று விரும்பினால் அவர்களுக்குப் போடப்பட்டிருக்கும் உத்தரவை மாற்றிக் கொடுக்கும்படி அவர்கள் அரசாங்கத்தைக் கேட்கலாம். அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கும். அவ்விதம் மாற்றிக் கொடுக்காவிட்டால் முன்னால் இருக்கின்ற நிபந்தனைகளின்படி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியிருக்கும் என்கின்ற விவரங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இவ்விதம் தெரிவித்தது ‘இன்பர்மேஷன்’ தானே தவிர ‘ஆர்டர்’ அல்ல என்பதை மீண்டும் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Ruling is reserved.

15th March 1966]

[Speaker]

Regarding the notice given by the hon. Member, Sri M. Karunanithi I will decide about tomorrow. If it is admitted, time will be fixed in consultation with the Hon. Leader of the House and the mover and at a convenient time it can be taken up.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1966-67—*cont*

(1) DEMAND NO. I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,17,40,900 under Demand No. I, Land Revenue Department.”

திரு. து. ப. அழகமுத்து: பருவ நிலை நவறியதன் காரணமாக நடப்புப் பசலியில் நிலவரி, நீர்வரி வசூலை ரத்து செய்யவேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்த என் பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்கின்றேன்.

“That the allotment of Rs. 1,17,40,900 under Demand No. I, Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.”

(2) DEMAND NO. IV—STAMPS ADMINISTRATION.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 32,08,400 under Demand No. IV-Stamps Administration.”

புலவர் கா. கோவிந்தன்: நிலவரித் துறை ஆட்சியாளர்களுக்கு விடுக்கும் விண்ணப்பத் தாள்களில் முத்திரைத்தாள் ஒட்ட வேண்டும் என்பதை கைவிடவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த என் பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்கின்றேன்.

“That the allotment of Rs. 32,08,400 under Demand No. IV-Stamps Administration be reduced by Rs. 100.”

(3) DEMAND NO. XXXI—FAMINE RELIEF.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,14,300 under Demand No. XXXI—Famine Relief.”

a.m.

திரு. சா. ராமசாமி: தலைவர் அவர்களே, வெள்ளம், புயல், தீ முதலியவற்றால் பாதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டு வரும் உதவி ரூ. 30-ஐ ரூ. 75 ஆக உயர்த்துவது பற்றி விவாதிக்க, என் பெயரில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கின்றேன்.

“That the allotment of Rs. 11,14,300 under Demand No. XXXI—Famine Relief be reduced by Rs. 100.”